

[Kurt Hansén.]

eksempel var ganske tydeligt, det var netop politiets indgriben i konflikten, som vi for ca. 14 dage siden har været vidne til. Der er ikke noget at sige til, at en samlet flok Uniprintarbejdere ved demonstrationen for ca. 14 dage siden stillede det spørgsmål: var det virkelig socialdemokratiets første handling i den nuværende beskæftigelsessituation at sætte politiet ind mod arbejderne? Denne politiindsats taler sit eget utvetydige sprog om, hvilken funktion statsmagtens institutioner reelt har i et kapitalistisk samfund, når maksimalprofiten er truet.

Nogle vil nok synes, at al den snak om Uniprint ikke hører hjemme lige her, i hvert fald ikke på den måde, som den er ført frem. Men her vil jeg godt sige, at dér er vi særdeles uenige. Det er vores opfattelse, at det er væsentligt at få tingene så klare og konkrete på bordet, som det er muligt. Ikke bare Uniprintarbejderne, men hele arbejderklassen har krav på at få partiernes holdning at vide til de ting, vi diskuterer, og netop på en meget klar og konkret måde. Der er næppe tvivl om, at der i fremtiden, hvis der ikke sker noget fuldstændig uforudset, vil komme lignende aktioner, som vi oplever på Uniprint i dag. Dér kan man måske se, hvordan smedene på en Århusvirksomhed, Sabroe Øst, effektivt sætter ind i kampen mod de invaliditetsfremmende tidsstudiesystemer.

I takt med udbygningen af kapitalismens krise stiger de forskellige former for overgreb mod arbejderne. Virksomhedslukninger og kapitalflugt er en måde at presse arbejderne på, men der må tages andre metoder i brug, for at krisens omkostninger kan blive kastet over på lønarbejderne, og her kan bl. a. nævnes ting som løntrykleri og forfølgelse af syge. Jeg er helt klar over, at det måske er et groft postulat at føre frem, men på den arbejdsplads, hvor jeg var, før jeg kom herind, var der flere eksempler på den slags ting, eksempler på, hvordan man bare kunne sende et brev hjem til folk om, at de ikke skulle komme mere, når de havde været syge for lang tid. Det er taktikken; det er den slags ting, der bliver taget i anvendelse.

Politiske fyringer er også noget af det, der har været trukket frem inden for de sidste måneder, det har også været særlig fremherskende på arbejdspladserne. Øget tempo,

opskruning af arbejdsindsat står på dagsordenen mange steder, og sådan kunne man selvfølgelig blive ved.

Men denne debat angår selvfølgelig flytning af kapital og produktion til udlandet, og dér mener jeg, som jeg har givet udtryk for, at det er meget vigtigt, at vi får helt klare og præcise formuleringer på bordet. Samtidig vil VS i hvert fald medvirke til at få stimuleret en debat ude omkring på arbejdspladserne om, hvordan man dér bedst kan imødegå kapitalens fremturen med kravet om maksimal profit igennem flytning af virksomheder og produktion til udlandet.

Nu har regeringen så bebudet tvangsindgreb i overenskomstsituationen. Præcis som Dansk Arbejdsgiverforening hele tiden har spillet på. Det er bl. a. det, vi har haft i tankerne, når vi til stadighed har peget på, at det ikke er nogen entydig fordel for lønarbejderne, at det er socialdemokratiet, der sidder på taburetterne. Vi sagde det klart og tydeligt også i debatten omkring den socialdemokratiske regerings tiltrædelseserklæring, at socialdemokratiets kriseplaner ikke er væsentligt forskellige fra de borgerlige partiers kriseplaner, at risikoen består for, at en socialdemokratisk regering har lettere ved at slippe fra et tvangsindgreb, end en borgerlig regering ville have det med socialdemokratiet i opposition, at socialdemokratiet som altid, når partiet har regeringsmagten, vil benytte sine forbindelser til fagbevægelsens top i bestræbelserne på at dæmpe den politiske aktivitet på arbejdspladserne.

Det er netop det, vi ser nu, og fra VS' side skal vi ikke foregive at være overraskede. Vi har aldrig deltaget i illusionsmageriet omkring en arbejderregering eller et nyt arbejderflertal, vi har tværtimod hele tiden sagt, at lønarbejderne, hvis de skal have nogen som helst fordel af en socialdemokratisk regering, selv gennem politisk aktivitet på arbejdspladserne og imod statsindgrebene må tvinge denne regering væk fra den politik, der er lige så kapitalejervenlig og lønarbejderfjendsk som de borgerliges. Socialdemokratiet er nødt til at tage hensyn til arbejdspladsernes reaktioner i højere grad, end de borgerlige er det, af den simple grund, at socialdemokratiet har en væsentlig del af sin vælgermæssige basis blandt lønarbejderne; men som ministerens svar og bebudelsen af tvangsindgrebet klart viser, er